

Záchranná akcia (#49)

Príspevok pridal elwe
Streda, 02 apríl 2008

Po tuhom boji s gigantickým èervom druhovia deò i noc odpoèivali v útulnom domèeku vyèarovanom èarodejom Krakonošom. Marduk za pomoci boha slnka – Pelora pomáha s uzdravením èlenov a ráno, ako vyjde slnko spoza kopcov je skupina pripravená vyrazi• a plná síl.

Pobalia sa teda, vyskoèia na kone a vydajú sa krokom po lesnej ceste k miestu, ktoré im Marduk po meditáciách, v ktorými žiadal o radu samotného Pelora naznaèil. Po pár hodinách, tichého putovania ktoré prerušili iba krátkou prestávkou si v diažke pred sebou všimli tmavé ústie jaskyne. Hora je v týchto miestach nehostinná a kamenný svah dáva iba málo možností k úkrytu. Našastie to vyzerá že okolie vchodu je opustené a tiché. Opatrne sa po úzkom chodníku medzi ostrými skalami dostanú až pred vchod. Vietor v týchto miestach už duje pomerne silno a vegetácia v tejto nadmorskej výške je riedka, skoro až žiadna. Neñaleko od vchodu sa druhovia dohadujú ako ãalej. Podžãa indícií by mali v tejto jaskyni nájs• nejaké vodítka ako ãalej v ich nežãahkej misii. Uviažu preto kone a nízke kroviny a na poèudovanie ostatných Baron svojmu koòovi zviaže aj predné nohy. „To aby mi neušiel“ huhle hrubým hlasom Baron a škerí sa a škriabe sa na chlpatoz temene a krku.

Krakonoš len pohãdavo pokýva hlavou a odvráti sa k Bushidovi, ktorý ho žiada o pomoc pri prieskume jaskyne. Krakonoš zosiela na mnícha zaklínadlo umožòujúce vidie• aj v úplnej tme a Bushido tak vstupuje na prieskum tmavej jaskyne o doslepšie vybavený.

Opatrne našãapujúc preskúma chodby vo vnútri kamenného obydliãa, no po pol hodine sa vráti naspã•. „Chodby sa tam vetvia rôzne a vyzerajú dlhé a kžãukaté. Preskúmal som ich pomerne ãaleko ale niè som nenašiel ani nepoèul. Ak tam nieèò bude, tak to bude hlboko v kopci“.

Druhovia sa teda pripravia a vyrazia na prieskum spoločne. Krakonoš si zakúzlil na svoju palicu svetlo a tá sa silno rozžiarila a osvetžãuje tak chodbu pred èarodejom. „Jééé aj ja chcem také svetlo, Marduk, zošli na mòa prosím také svetlo“ dožaduje sa hrubokrký Baron a podáva Mardukovi fžãašu rumu. Ten si znalecky prièuchne, uhne si pár logov a po chvížãke mumľania zaklínadiel Barónovi svieti hlava. Vytešený Baron ktorého teraz obklopuje všade svetlo sa usmiaty poberá ãalej a Bushidova poznámka o strežãbe z luku na svietiaci lampión sa stráca v hromotani jeho plátovej zbroje.

Jaskyòa je nahrubo vytesaná a chodby sú prírodné s úpravami tam kde sa chodby zvažovali, alebo boli nerovné. Kamennú podlahu pokrýva malá vrstva zeme a špiny, naviatej alebo nanosenej z vonku. Strop je vysoký asi tri metre a tak sa i tí najvyšší zo skupiny môžu pokojne vystrie• a pokračova• vzpriamene.

Ako tak pokračujú do útrov hory, povšimne si Bushido na zemi v prachu èosi malé a lesklé. Zodvihne to a pri podrobnejšom preskúmaní zistia, že sa jedná o akýsi ulomený kúsok šperku na povrázku. Mardukovi sa zdá, že podobné šperky mali aj mãtvy druidi v tábore pred pár dõami a to by znamenalo, že sú na správnej stope. Povzbudený objavom pokračujú ãalej a chodba sa vetví rôznymi smermi. Aby nezablúdili, pokračujú po pravej ruke a po kžãukatých zákrutách a nejakom èase stanú pred starými drevenými dverami. Dvere boli možno kedysi silné drevené a okované, avšak teraz v nich už zub èasu vyhlodal riadne diery.

A práve cez jednu takú dieru nazrie Bushido dovnútra. Miestnosť je pustá a vyzerá by• prázdna. Už - už o tom chce

upovedomi• druhov, keď sa mu kúsoček mimo zorného poľa zdá, že sa vo vnútri èosi pohlo. Akási humanoidná postava. Hľadí ešte nejakú chvíľu dovnútra ba i poèuva, no už nezazrie a nezapoèuje niè. Rozhodnú sa preto rýchlo a pán Lampión rozkopáva dvere a vrážajú dovnútra. Okamžite zistia preò niè nepoèuli. Z tmy pomaly vstávajú mohutné zombie, ktoré boli kedysi trollmi.

Barón tým, že je vpredu využíva svoju iniciatívu a výhodu prekvapenia a vrhá sa na nemätve potvory. Svojím obrovským obojruèným meòm seká po jednej z nich a masívna paža nemätveho trolla dopadá na zem od•atá. Žaneta využíva svoju obratnosť a schovaná v tieni sa popri stene snaží zaujať výhodnejšiu pozíciu. Zato Marduk v plátovom brnení a vešákym palcátom cez plece zaujme postavenie priamo vo vchode. Tuènè „Brežnevovské“ oboèie sa zamraèi a mohutné rumom nasiaknuté fúzy poskakujú nad jeho ústami ako krièi svoj manifest nenávisli. „Neèisté a temné sily, na tomto svete niet pre vás miesta!! Pelor prosím •a daj svojmu služobníkovi silu aby znièil tieto ohavnosti a neznesvetili tak tvoje jasné svetlo!!“ Runy na Mardukovom kladive zaènú temne èervenou žiarou a Žaneta sa zdá, že rovnakú èervenú žiaru zahliadla i v jeho oèiach. Napriahnutá ruka Marduka a pohľad zúrivosti na chvíľu preruší iba mohutná rana. Akoby z neba dopadne na nemätve zombie masívny stáp ohò a silným oèistným plameòm spažuje všetko vo svojich útrobach. Tri zombie horia a držia sa na nohách iba zázrakom a jedna padá spálená na popol k zemi. Horiace zombie doráža Barón svojim mohutným meòm a chvíľu na to je po boji. Marduk spokojne hľadí na dielo vykonané Pelorom a seba ako jeho služobníka odmeòuje poriadnym dúškom silného rumu. Ranený Barón si drží natrhnuté rameno.

„Poš synak, pokakni a mysl na JEHO meno. On naèuva svojim služobníkom a nenechá ich v núdzi.“ Prekvapený ranený Barón pokakne na jedno koleno a Marduk mumlaním zaklínadla zacežuje rany na Baronovom ramene. „Nech je veèný ten Pelor!, dobrý je kurwafix Pelor jeden...“ a chytá sa za rameno ktoré nenesie žiadne stopy poranenia.

Po chvíli oddychu sa druhovia vydajú Ľalej. Úzka chodba vyzerá, akoby po nej dlho nik nechodil. Prach je usadený všade navôkol a pavuèiny dosahujú miestami až k podlahe.

Pokraèujú Ľalej keď zrazu pod nohami prvého idúceho èlena družiny podozrivo cvakne. Bushido podvedome odskoèi bokom a na miesto kde pred chvíľou stál vystrelia dve šípky. Tie neškodne narazia do steny a dopadnú na podlahu. „Pasca tu musela vydržať dlhé roky a stále funguje“ prehovoril Krakonoš ktorý jednu šípku zodvihol s pohľadom skúmal jej povrch. O chvíľu na to sa situácia zopakuje, no tento krát už mních nemá také šťastie. Do nohy sa mu zapichuje jedna šípka a iba jeho jedom odolné telo spôsobí, že nepríde k väčšej ujme.

Chodba po pár minútach chòdze za ostrou zákrutou opäť konèi dverami, no tento krát kovovými. Za nimi sa chodba konèi a delí sa na chodbu vpravo a vľavo. Je tu cítiť èerstvejší vzduch a podlahu nesie známky používania. Žiadny prach na nej nie je vidno. O tom, že tomu naozaj tak je sa druhovia presvedèia o chvíľu. Hlas obrovského tvora zaburáca ako malý hrom pri búrke. Pred nimi sa z chodby blížia dva obrovské kolosy. „Ajajaj, to sú nejakí obry, alebo èo!?“ s•ažuje sa útla Žaneta. Okolo nej však prebiehajú Barón a Bushido a vrhajú sa na obrov. Zaèína sa dlhý boj, kde niektorým visí život na vlásku. Mohutné postavy obrov s tromi rukami sú síce pomalší, ale nesmierne tuhí a húževnatí. V rukách držia mohutné kusy dreva, ktoré používajúc ich ako palcáty sa rozháòajú a uštedrujú rany všade navôkol. Barón seká obojruèným meòm ako stroj na zabíjanie, Marduk s Krakonošom zosielajú jedno silné zaklínadlo za druhým a obratná Žaneta i Bushido udežujú rany tak rýchlo ako sa len dá. Po chvíľke, keď už druhovia zaèínajú byť znavený bojom a klesajú na duchu padá prvý obor k zemi mätvy. Bushidov život pri druhom obrovi visí na vlásku no napokon ho spoòene dorazia a jeho mohutné telo dopadne so zadunením na zem. Druhovia si vydýchnu, najmä však mních, ktorý na svojich nohách drží asi len silou Ki.

Až teraz si za mätvymi obrami všimnú viacero kovových mreží. „Je to väzenie! Títo obrovia strážili väzenie!“ oznámi Žaneta ostro a ihneš sa vydáva k jednej z mreží za ktorými leží zúbožená postava muža. Žaneta sa podarí odomknúť mrežu a po krátkom kriesení preberú postavu k vedomiu. Ako zistia, jedná sa o druida. Ten sa im predstaví ako Eliáš a prezradí im, že on spolu s ostatnými druidmi, ktorých nepozabíjali na mieste boli unesení do tohto podzemného komplexu, nevie však, kto za

únosom stojí. Rozpráva ďalej, že ich prepadli práve keď boli na misii a útočník využil výhodu prekvapenia. Títo obri ich napokon premohli a doviedli až sem. Tu ležia pár dní iba o vode a suchom chlebe a niektorí jeho druhovia, ranení pri boji už umreli.

Druhovia sa preto rozhodnú na protest Barona, ktorý ich chce nechať tam kde sú vyviezť von do bezpečia, vyliečiť ich aj svoje zranenia a pokračovať v prieskume jaskyne až potom. Napokon tak aj spravia no tesne predtým ako sa poberú von im Žaneta zacinká pred nosom zlatkami. „Aha čo som našla“ pýši sa usmiata zlodejka zlatkami. „Za jednou z cieľ kým ste sa tu dohadovali som našla tajnú skrýš a v nej truhličku so zlatkami. Keďže ste mi pár krát zachránili život a predsa len sme nejaká družina, tu máte každý rovnaký diel z nájdeného pokladu“. Rozdá každému po 100 zlatých mincí a o to radostnejšie sa poberú smerom k východu. Vonku sa zmráka a ich čaká ešte kopec práce.